

Feedback fra Kvinderådet til CISU's puljereform

Bugdetgrænser:

- Small scale projects bør opjusteres til at være op til mere end 200.000 gerne op til 300.000 eller 500.000. Man kommer ikke langt for 200.000kr. og det er typisk en langvarig proces at skrive sin første ansøgning sammen fx med en ny CISU partner, og så er 200.000 ret få penge.
- Medium size bør være op til 2.000.000 mio. da der ellers er et ret højt spænd (og dermed kravsvariation hvis man vil bare lidt over 1 mio).

Husk at have blik for uformelle bevægelser:

- Det fremgår ikke tydeligt hvordan i vil håndtere samarbejdet med uformelle bevægelser i flexible strategy support, og her opfordrer vi til at i fortsat har lempelige krav til fx registrering, brug af fiscal host osv. så man sikrer at det ikke kun er de såkaldt professionaliserede og veletablerede NGO'er der får de store pengesummer, mens uformelle og sårbarer gruppens organisering kun har adgang til små budgetter.

Dekolonisering:

- Overvej hvordan i kan designe modaliteterne så I tiltrækker andre slags organisationer/bevægelser i Danmark: dekolonisering af bistand bør nemlig også være en praksis i Danmark, eksempelvis hvordan kan modaliteterne blive mere tilgængelige for diaspora organisaitoner med kæmpe og værdifuld viden om lokale forhold, men måske ikke så god adgang til CSP, det samme gælder for folkelige mobiliseringer i Danmark, som kunne spille en meget relevant rolle i samarbejde med lignende bevægelser blandt den globale majoritet (fx ungdoms-klimabevægelsen, fredsbevægelsen).
- Jeres sprog i formater, vejledninger, BU notater m.m. er meget akademisk og kan for nogen være virkelig svært at forstå. Det må gerne gøres meget mindre indforstået. På den måde kan det jo fx ske at det også bliver nemmere at kommunikere om sine projekter, hvis man kan genbruge fx ansøgningstekst i formidlingsarbejdet.
- I retningslinjerne og vurderingskriterierne bør der være mere fokus på solidaritet i partnerskaber end "udvikling", hvor sidstnævnte jo har koloniale undertoner. Altså krav til at den danske organisation beskæftiger sig (fx enten politisk, strategisk eller mobiliseringsmæssigt) med samme kamp som partneren gør, Fx klima, ligestilling, demilitarisering, antidiskrimination etc.
- Der bør desuden være en større forståelse for at nogle tematikker kræver mere service (det er ikke kun i skrøbelige kontekster): Fx har kampen mod kønsbaseret vold altid krævet at man kan tilbyde safe space/krisecentre til kvinder utsat for vold. Det er en meget vigtig del af arbejdet, fordi det også er her man kan dokumentere at vold finder sted. Hvis ikke, vil volden blive ved med at være usynlig og dermed ikke blive opfattet som et samfundsproblem. Derfor er safe spaces vigtige for det politiske / forandringsskabende arbejde bl.a. med kønsligestilling/LGBT+. I det hele taget bygger CISU's forbehold overfor "serviceydelser" på en måske lidt privilegieblind (velfærdsstatsagtig) forudsætning om at stater jo bør være serviceproviders af mange ydelser. Men det er jo i de færreste tilfælde at netop sårbarer grupper har adgang til disse, hvis de overhovedet bliver ydet i de pågældende samfund. Og

derfor er disse ydelser i nogle tilfælde helt afgørende for at man kan arbejde med tematikkerne. Der er også enormt vigtigt i forhold til at blive opfattet som legitime civilsamfundsaktører i lokalsamfundet. Det bliver man ikke altid hvis man bare holder workshops, laver kampagner og holder politiske møder. Mange kvindeorganisationer påtager sig rollen som omsorgsgivende/humanitære/ first responders fx i kriser, og det skre ofte uden medfølgende funding). Det relaterer sig desuden meget ind i hele nexus snakken.

Fleksibilitet:

- Vi og vores partnere er meget begejstret for at I ikke har deadlines på medborgerindsatser og opfordrer til at man fortsætter med i vides muligt omfang at bevare det med nogle af modaliteterne.
- Single Partner: her kunne der godt være mere fleksibilitet, så det ikke nødvendigvis kun er med en partner man kan søge.

Ansøgningsformater:

- Jeres ansøgningsformater til medborgerindsatser har alt for mange spørgsmål i forhold til sidetallet. Man bruger enorme mængder tid på at forkorte og redigere ansøgninger.
- Procedurer omkring genansøgninger bør gøres nemmere, da det er meget tidskrævende og frustrerende at skulle genansøge igen og igen med projekter, som er vurderet støtteværdige, men ikke fik nok points. Særligt når CISU under processen skrifter formater.
- I det hele taget bør i holde igen med at opdatere formater. Man når lige at vænne sig til et format og så skifter i dem. Det er frustrerende og tidskrævende for os og for partnere. Skift max hvert 5 år.
- Eksperimenter meget gerne med de nye ansøgningsformater: Fx kunne det være relevant at invitere partere til at designe formaterne – så de er meningsfulde for dem og så sproget er et de forstår.

Feedback fra Partnere:

Partner 1:

The changes seem like they will strengthen the CISU Fund generally to be more responsive to local partners and strengthen the local based partner orgs. Even though the fund is aimed at strengthening flexibility, we might need to understand the emphasis on capacity building which seems to be the premise for the flexibility, is the intention that there will be ongoing capacity assessments? If so, an indication of process for that would help as that seems to be some sort of qualifier throughout all the tiers of the proposed funding modalities.

I do like the funding support during application, as it was quite an extenuating process on our end, that would benefit from being resourced if that can be done. We also appreciate the departure from a project-based approach and the indication that greater emphasis will be placed on enhancing the autonomy, flexibility, and leadership capabilities of local partners. What might help to make it clear is how that shifts from the current structure of their funding. Once again, thanks for sharing, and we are happy to keep providing input as would be helpful to contribute to this proposed amendment.

Partner 2:

I particularly appreciate the points related to allowing for greater flexibility as well as capacity analysis, and building. The Funding Diversification Support sounds great, too. I think something similar to supporting partners in the designing and application stage of the CSF would also be helpful; as you know, it could be a lengthy and extensive process on its own, which could be overwhelming, especially for small and emerging groups.

I like the shift away from a project-based modality and appreciate the indication that there will be a focus on increasing flexibility, agency and leadership of local partners. I didn't, however, understand the example provided on how this will be achieved. Will that be, for example, embedded as part of the application and reporting processes?

Finally, I think allowing local partners to provide live feedback on the application process, where that feedback can inform the modification of the process according to local needs, could be a great way to enable flexibility and foster a trust-based relationship between the partners and the CSF. I was thinking about that while completing our funding application, as I found parts of the form to be repetitive and traditional. Some of the requested details, for example, could be irrelevant for small, emerging or grassroots groups. It could also drive local partners to change their approaches in order to fit within the traditional expectations of projects' implementations and outcomes.